

Sygn. akt II K 688/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agata Gawlicka

Protokolant: Magdalena Błaszczuk

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Gruszeckiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 r.

sprawy P. J., s. W. i K. zd. P., ur. (...) w G.

skazanego następującymi wyrokami

I. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt **II K 35/15** za 10 czynów kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 22/23.09.2014r., 12/14.10.2014 r., 1-26.10.2014 r., 20/21.10.2014 r., 21.10.2014 r., 30.10/1.11.2014 r., 07-08.2014 r., 07-08.2014 r., 28.08.2014 r. – 20.08.2014 r., 08.2014 r., trzy czyny kwalifikowane z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. – popełnione od 09-10.2014 r., 10.2014 r., 10.2014 r., dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione 10/11/.07.2014 r. oraz w nocy z 3/4.09.2014 r. czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – popełniony 1.08-12.08.2014 r. przy czym za czyny z art. 279 § 1 k.k. i czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierzano mu przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyny z art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, na poczet wymierzonej skazanemu kary zaliczył okres zatrzymania od 11 do 15 listopada 2014 r. W rzeczywistości skazany był zatrzymany w okresie od 11 do 13 listopada 2014 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 29 maja 2015 r. Postanowieniem z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt II Ko 731/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zarządził wykonanie wobec skazanego kary warunkowo zawieszanej. Kara ta zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 10 lipca 2017 r. i będzie odbywana przez skazanego do 3 marca 2019 r.

II. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt **II K 434/15** za czyn z art. 58 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od lipca do września 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 40 stawek dziennych po 20 zł każda stawka. Postanowieniem z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt II Ko 939/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zamienił niewykonaną w całości karę grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 20 dni; Ponadto postanowieniem z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ko 730/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej i uchylił postanowienie z dnia 10 maja 2016 r. o zamianie grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności; Kara zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 29 sierpnia 2020 r. i będzie odbywana przez skazanego do 25 lutego 2021 r.

III. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt **II K 1012/15** czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 2 na 3 lipca 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 3 lipca 2015 r. Kara została wprowadzona do wykonania w dniu 11 lipca 2016 r. i będzie odbywana przez skazanego do 10 lipca 2017 r.

IV. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt **II K 296/16** za trzy czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy 13.03.2016 r., w nocy 13.03.2016 r., w nocy z 7/8.03.2016 r. – przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 7 na 8 marca 2016 r. – przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności – oraz karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 3 marca 2019 r. i będzie odbywana przez skazanego do 29 sierpnia 2020 r.

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w punktach I, II, III i IV części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okresy: 3 lipca 2015 r. oraz okres odbywania kary od dnia 11 lipca 2016r. w sprawie Sądu Rejonowego w Goleniowie, sygn. akt II K 1012/15 r. i okres od 11 do 13 listopada 2014 r. ze sprawy Sądu Rejonowego w Goleniowie, sygn. akt II K 35/15

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 688/16

UZASADNIENIE

P. J. był skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt **II K 35/15** za 10 czynów kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 22/23.09.2014r., 12/14.10.2014 r., 1-26.10.2014 r., 20/21.10.2014 r., 21.10.2014 r., 30.10/1.11.2014 r., 07-08.2014 r., 07-08.2014 r., 28.08.2014 r. – 20.08.2014 r., 08.2014 r., trzy czyny kwalifikowane z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. – popełnione od 09-10.2014 r., 10.2014 r., 10.2014 r., dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione 10/11/.07.2014 r. oraz w nocy z 3/4.09.2014 r. czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – popełniony 1.08-12.08.2014 r. przy czym za czyny z art. 279 § 1 k.k. i czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierzano mu przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyny z art. 278 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, na poczet wymierzonej skazanemu kary zaliczył okres zatrzymania od 11 do 15 listopada 2014 r. W rzeczywistości skazany był zatrzymany w okresie od 11 do 13 listopada 2014 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 29 maja 2015 r. Postanowieniem z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt II Ko 731/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zarządził wykonanie wobec skazanego kary warunkowo zawieszanej. Kara ta zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 10 lipca 2017 r. i będzie odbywana przez skazanego do 3 marca 2019 r.

II. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt **II K 434/15** za czyn z art. 58 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od lipca do września 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, oraz grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 40 stawek dziennych po 20 zł każda stawka. Postanowieniem z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt II Ko 939/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zamienił niewykonaną w całości karę grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 20 dni; Ponadto postanowieniem z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ko 730/16 Sąd Rejonowy w Goleniowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej i uchylił postanowienie z dnia 10 maja 2016 r. o zamianie grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności; Kara zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 29 sierpnia 2020 r. i będzie odbywana przez skazanego do 25 lutego 2021 r.

III. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt **II K 1012/15** czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 2 na 3 lipca 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 3 lipca 2015 r. Kara została wprowadzona do wykonania w dniu 11 lipca 2016 r. i będzie odbywana przez skazanego do 10 lipca 2017 r.

IV. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt **II K 296/16** za trzy czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy 13.03.2016 r., w nocy 13.03.2016 r., w nocy z 7/8.03.2016 r. – przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 7 na 8 marca 2016 r. – przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności – oraz karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 3 marca 2019 r. i będzie odbywana przez skazanego do 29 sierpnia 2020 r.

Aktualnie P. J. odbywa i ma wprowadzone do wykonania następujące kary: wynikającą z wyroku wydanego w sprawie II K 1012/15 – od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia 10 lipca 2017., wynikającą z wyroku wydanego w sprawie II K 35/15 – od dnia 10 lipca 2017 r. do dnia 3 marca 2019 r., wynikającą z wyroku wydanego w sprawie II K 296/16 od dnia 3 marca 2019 r. do dnia 29 sierpnia 2020 r., wynikającą z wyroku wydanego w sprawie II K 434/15 od dnia 29 sierpnia 2020 do dnia 25 lutego 2021 r.

Dowód:

- akta sprawy Sądu Rejonowego w Goleniowie II K 35/15
- akta sprawy Sądu Rejonowego w Goleniowie II K 434/15
- akta sprawy Sądu Rejonowego w Goleniowie II K 1012/15
- akta sprawy Sadu Rejonowego w Goleniowie II K 296/16
- odpisy wyroków - k. 10-10a, 11-12, 13, 14
- opinia o skazanym – k. 23

P. J. ma (...) lat. Został doprowadzony do odbycia kary pozbawienia wolności przez policję. Jego zachowanie w warunkach izolacji więziennej jest przeciętne. Nie był wyróżniany nagrodą regulaminową, był natomiast ukarany karą nagany. Obecnie nie jest zatrudniony, ale uczy się w Centrum (...) na pierwszym semestrze liceum. Systematycznie uczestniczy w zajęciach szkolnych, wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo. W środowisku współosadzonych w sposób właściwy układa stosunki interpersonalne, nie powoduje sytuacji konfliktowych. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, a zadania wynikające z programu realizuje bez zastrzeżeń. Nie miał rozpoznanych uzależnień i nie wymaga specjalistycznych oddziaływań. Jest systematycznie odsiedziany przez rodziców i konkubinę, a do popełnionych przestępstw odnosi się krytycznie.

Dowód:

- opinia o skazanym – k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.) jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 19 przywołanej ustawy przepisów rozdziału IX („Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) ustawy, o której mowa art. 1 (tzn. kodeksu karnego) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W aktualnym orzecznictwie przyjmuje się, że zgodnie z art. 19 ust. 1 in fine ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396) przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu wprowadzonym tą ustawą mogą mieć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345).

W niniejszej sprawie kwestia ta podlega badaniu, bowiem jedno ze skazań, a mianowicie wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 maja 2015 r. uprawomocniło się w dniu 29 maja 2015 r., zaś pozostałe po 1 lipca 2015 r.

Ostatnia orzeczona wobec oskarżonego kara nadawała się do połączenia z karami orzeczonymi wcześniej, wyrok nie został bowiem wydany w związku z przestępstwem popełnionym w warunkach opisanych w art. 85 § 3 k.k., a orzeczona tym ostatnim wyrokiem kara jest karą podlegającą wykonaniu i karą tego samego rodzaju, co pozostaw wymierzone skazanemu kary. Należało zatem rozważyć, czy korzystniejsze dla skazanego będzie połączenie orzeczonych wobec niego kar według przepisów Kodeksu karnego obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. czy według przepisów obowiązujących w dacie wydania wyroku.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Na gruncie tego przepisu w doktrynie przyjmowano, że zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osądzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem (chodzi rzecz jasna o wyrok skazujący - por. wyrok SA w Lublinie z dnia 12 listopada 1996 r., II AKa 174/96, OSA 1988, nr 1, poz. 3). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13).

Analizując w kontekście tego przepisu wyroki skazujące P. J., należy wskazać, że pierwszym chronologicznie wyrokiem, którym został skazany jest wyrok Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt II K 35/15, którym wymierzono mu kary za kilkanaście przestępstw przeciwko mieniu, z których pierwsze było popełnione w nocy z 10 na 11 lipca 2014 r. a ostatnie w nocy z 30 października na 1 listopada 2014 r.. Zatem kary wymierzone tym wyrokiem mogłyby podlegać połączeniu z karą orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt II K 434/15 za czyn popełniony w okresie od lipca do września 2014 r., bowiem czyn ten został popełniony przed wydaniem wyroku w sprawie II K 35/15. Tą karą łączną nie mogły zostać objęte dwa kolejne skazania, bowiem wyrok z dnia 25 lutego 2016 r. (chronologicznie trzeci), został wydany w związku z popełnieniem przez skazanego czynu w nocy z 1 na 2 lipca 2015 r., a więc po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł w dniu 15 maja 2015 r. Również kolejny wyrok z dnia 7 czerwca 2016 r. został wydany w związku z popełnieniem przez skazanego przestępstw w 2016 r., a więc po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku. Nie byłoby możliwe również połączenie kar z wyroków z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II K 1012/15 (który z uwagi na możliwość połączenia kar orzeczonych w sprawach II K 35/15 i II K 434/15 były wówczas chronologicznie pierwszym wyrokiem,

w kontekście zbadania możliwości wymierzania drugiej kary łącznej) i II K 296/16, albowiem przestępstwa, za które P. J. został skazany tym drugim wyrokiem zostały przez niego popełnione w marcu 2016 r., a więc po wydaniu pierwszego chronologicznie (dla drugiej kary łącznej) wyroku z dnia 25 lutego 2016 r. W konkluzji sytuacja skazanego kształtowałaby się następująco: istniała możliwość połączenia kar z wyroków wydanych w sprawach II K 35/15 i II K 434/15 i wymierzenie kary łącznej w granicach od roku i 6 miesięcy (najwyższa kara wymierzona za poszczególne przestępstwa pozostające w ciągu) do 3 lat i 4 miesięcy (suma kar) oraz odrębnemu wykonaniu podlegałyby kary wymierzone w sprawach II K 1012/15 i II K 296/16. Skazany musiałby zatem odbyć kolejno karę łączną nie niższą niż 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 1 rok pozbawienia wolności oraz 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w sumie minimum 4 lata pozbawienia wolności. Gdyby zaś sąd wymierzył karę łączną na zasadzie kumulacji, to suma kar podlegających łączeniu z wyroków wydanych w sprawach II K 35/15, II K 434/15 wynosi 3 lata i 4 miesiące, a oprócz niej, skazany musiałby odbyć jeszcze kary roku oraz roku i 6 miesięcy wynikające z dwóch ostatnich skazań, a więc w sumie maksymalnie mógłby odbywać nawet 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (wskazać należy, że wszystkie kary wymierzone skazanemu z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, zostały przed wydaniem wyroku łącznego, prawomocnie wprowadzone do wykonania).

Natomiast zgodnie z treścią art. 85 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania wyroku jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (§ 2).

Skazany ma obecnie wprowadzone do wykonania wszystkie kary i żadnej z nich nie skończył odbywać. Pierwszą karą, wynikającą ze skazania wyrokiem z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II K 1012/15 skazany zakończy odbywać dopiero w dniu 10 lipca 2017 r. Zatem łączeniu w jedną karę łączną podlegają wszystkie kary wymierzone skazanemu badanymi wyrokami, a co więcej, sąd ma obecnie możliwość połączenia kar łącznych z karami jednostkowymi. Zatem łącząc wszystkie kary łączne i jednostkowe orzeczone wobec skazanego wszystkimi wyrokami wydanymi wobec niego sąd mógł mu wymierzyć karę łączną – od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy, a przy tym skazany nie odbywałby już żadnych innych kar. Co prawda dolna granica kary łącznej jest tutaj nieznacznie wyższa niż w przypadku łączenia kar na zasadach obowiązujących przed 1 lipca 2015 r., jednak należy zauważyć, że obejmuje ona wszystkie skazania, a dolna granica kary łącznej przy zastosowaniu przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r., wynosząca rok i 6 miesięcy obejmuje tylko dwa skazania. Ponadto znacznie niższa jest możliwa górna granica kary łącznej – wynosi 4 lat i 8 miesięcy, podczas gdy w wypadku zastosowania przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. wynosiłaby 3 lata i 4 miesiące, a oprócz niej, skazany musiałby odbyć jeszcze kary roku oraz roku i 6 miesięcy wynikające z dwóch ostatnich skazań, a więc w sumie maksymalnie mógłby odbywać nawet 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Bazując na powyższym sąd uznał, że korzystniejsze dla skazanego będzie zastosowanie przepisów obowiązujących po dniu 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Na wstępie należy zauważyć, że przepis art. 86 § 1 k.k. określając granice wymiaru kary łącznej odnosi się do kar „wymierzonych za poszczególne przestępstwa”, jednakże w ocenie sądu jest oczywistym, że gdy łączeniu podlegają kary łączne z karami jednostkowymi, jak na to zezwala art. 85 § 1 k.k., to bierze się pod uwagę wymiar podlegającej łączeniu kary łącznej, a nie wymiar kar za poszczególne przestępstwa, tworzących tę karę łączną. W przeciwnym wypadku przepis art. 85 k.k. nie miałby sensu, bowiem de facto i tak należałoby zdekomponować karę łączną i brać pod uwagę kary za poszczególne przestępstwa, objęte następnie łączoną karą łączną. Dlatego też w ocenie sądu kara

łączna powinna być wymierzona w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa lub kar łącznych do ich sumy. W tej sytuacji, tak jak już wyżej wskazano, granice kary łącznej wobec P. J. kształtują się od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy.

W ocenie sądu miarodajnym było wymierzenie skazanemu kary łącznej na zasadzie asperacji, a nie zachodziły podstawy do orzeczenia tej kary na zasadzie pełnej absorpcji. Czyny popełnione przez skazanego cechuje raczej luźny związek czasowy – ścisły jest on jedynie między czynami, za które P. J. został skazany wyrokiem z dnia 15 maja 2015 r., sygn. akt II K 35/15 i wyrokiem z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt II K 434/15. Czyny, za które wymierzono kary podlegające łączeniu były również skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym i różnym (przeważnie) pokrzywdzonym. Skazany był karany zarówno za przestępstwa przeciwko mieniu jak i przestępstwa przeciwko zdrowiu publicznemu, kwalifikowane z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wszystkie te okoliczności oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary łącznej.

Skazany jest osobą bardzo młodą, ma zaledwie 20 lat, a od 2015 r. był karany już cztery razy, przy czym wyrokiem z dnia 7 czerwca 2016 r. za 5 przestępstw przeciwko mieniu, wyrokiem z dnia 15 maja 2015 r. za 16 przestępstw przeciwko mieniu, wyrokiem z dnia 25 lutego 2016 r. za jedno takie przestępstwo i wyrokiem z dnia 21 lipca 2015 r. za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Dwukrotnie warunkowo zawieszano mu kary pozbawienia wolności. Z powyższego płynie wniosek, że skazany jest osobą zdemoralizowaną, lekceważącą porządek prawny i traktującą popełnienie przestępstw jako sposób na życie. Nie wyciągnął żadnych wniosków ze skazań z warunkowym zawieszeniem wykonania kar i popełnił kolejne przestępstwa, dopiero obecnie – w wieku 20 lat, uczęszcza do liceum (pierwszy semestr). Wszystko to ma w ocenie sądu znaczenie dla ukształtowania wymiaru kary w aspekcie jej celów zapobiegawczych i wychowawczych. Skazanemu nie można było wymierzyć kary na zasadzie absorpcji, bowiem nie ujawniły się, żadne okoliczności, które by za tym przemawiały. Te opisane wyżej, przemawiały za wymierzeniem kary raczej na zasadach kumulacji. Sąd zrezygnował z zastosowania w pełni tej zasady jedynie dlatego, że aktualnie zachowanie skazanego w zakładzie karnym jest względnie poprawne – skazany uczy się, utrzymuje kontakt z rodziną, w stosunku do przełożonych zachowuje się regulaminowo, a do popełnionych przestępstw odnosi się krytyczniej. Te okoliczności w ocenie sądu pozwoliły na wymierzenie kary nieco niższej niż wynikająca z zasady kumulacji. Trzeba też wziąć pod uwagę, że wymierzenie skazanemu niższej kary szczególnie na zasadzie absorpcji zostałoby uznane w społeczeństwie za daleko idącą i niczym nie usprawiedliwioną pobłażliwość. Należy pamiętać, że kara łączna ma spełniać, jako swoista multiplikacja kar, a tym samym stanowiącą wyraz reakcji państwa na wszystkie popełnione przez skazanego przestępstwa, nie tylko funkcję prewencyjną i wychowawczą, ale także represyjną. W tym kontekście, wymierzanie skazanemu, który popełnił ponad 20 przestępstw (z czego większość kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k., a więc zagrożonych karą od roku do lat 10 pozbawiani wolności), kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności byłoby zdecydowanie nieuzasadnione. Na poczet wymierzonej skazanemu kary łącznej sąd zaliczył mu okresy wymienione w punkcie II części dyspozytywnej wyroku, bacząc, że w sprawie II K 35/15 skazany był faktycznie zatrzymany w okresie od 11 do 13 listopada 2014 r., a zatem w wyroku wydanym tej sprawie, orzekający sąd błędnie zaliczył okres zatrzymania na poczet kary. W wyroku łącznym sąd jest jednak obowiązany zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, a zatem błąd ten skorygowano, przez zaliczenie dwóch, nie zaś czterech dni zatrzymania w tej sprawie.

Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych i opłaty, bowiem nie uiszczyłby on tych należności. Jest obecnie pozbawiony wolności, nie pracuje odpłatnie na terenie zakładu karnego, a i szansa na to, że znajdzie pracę bezpośrednio po jego opuszczeniu jest niewielka.